

PREMI EUROPEU DE L'ESPAI PÚBLIC URBÀ 2014

RESULTATS

La informació que conté aquest dossier de premsa queda embargada fins a les 19.30h d'avui divendres 25 d'abril de 2014

PRESENTACIÓ

La forma de la ciutat està íntimament relacionada amb la democràcia. Aquesta és la tesi del Premi, que, des de l'any 2000, reconeix i difon els processos de transformació i millora dels espais públics a Europa. Les ciutats són lluny de ser un paradís idíl·lic. Als seus espais públics es concentren i s'expressen alguns dels principals problemes de la societat actual. Per sort, però, Europa també ofereix molts casos exemplars de millora dels seus espais públics, que són sensibles al context i posen en valor la dimensió col·lectiva i social de la vida urbana. De Glasgow a Istanbul, de Lisboa a Bucarest, el Premi Europeu de l'Espai Públic Urbà s'ha convertit al llarg de les seves vuit edicions en un observatori privilegiat de les ciutats europees.

INSTITUCIONS CONVOCANTS El Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) convoca aquest guardó, juntament amb sis institucions europees: el Deutsches Architekturmuseum de Frankfurt (DAM), el Museum of Finnish Architecture de Hèlsinki (MFA), el Museum of Architecture and Design de Ljubljana (MAO), The Architecture Foundation de Londres (AF), La Cité de l'Architecture et du Patrimoine de París (Cité) i l'Architekturzentrum Wien de Viena (Az W).

JURAT INTERNACIONAL El Jurat Internacional d'aquesta vuitena edició del Premi ha estat presidit per l'arquitecta Carme Ribas, en representació del CCCB; i format per Matevž Čelik, director del MAO, Sarah Ichioka, directora de l'AF; Juulia Kauste, directora del MFA; Francis Rambert, director de la Cité; Peter Schmal, director del DAM; i Katharina Ritter, cap d'exposicions de l'Az W. David Bravo i Bordas, en representació del CCCB, ha exercit de secretari.

L'ACTUAL CONVOCATÒRIA A l'actual convocatòria s'hi han presentat un total de 274 projectes de 194 ciutats i 30 països europeus. El Premi té caràcter honorífic i s'atorga conjuntament als autors i promotors de les obres seleccionades. Les obres premiades, les finalistes i una selecció feta pel jurat seran publicades a l'Arxiu Europeu de l'Espai Públic Urbà, que recull i divulga les millors intervencions presentades al certamen des dels seus inicis l'any 2000.

L'EXPOSICIÓ "CIUTATS COMPARTIDES" L'exposició de les obres premiades i finalistes d'aquesta convocatòria es presenta al CCCB del 25 d'abril al 4 de juny. Posteriorment es presentarà a diverses ciutats europees i americanes, tal com es va fer amb l'exposició del Premi 2012, que es va mostrar a Medellín, Tolosa, Bogotà, París, Lió, Praga, Cartagena de Indias, Ljubljana, Quito, Caen, Luxemburg, Atenes i Nova York.

Més informació: <http://www.publicspace.org>

PREMIS EX AEQUO

MARSELLA REFORMA DEL PORT VELL

PREMI EX AEQUO

La renovació del *Vieux-Port* allibera els molls d'obstacles i vehicles, fent compatible la presència d'embarcacions de lleure amb l'accés i el gaudi de qualsevol ciutadà.

El Port Vell de Marsella és el més gran dins un nucli urbà de tot Europa. Lloc fundacional de la capital provençal, en va ser el centre econòmic fins a mitjan segle XIX, quan el transport de mercaderies i passatgers va ser desplaçat al Gran Port Marítim. Té una bocana estreta, flanquejada per dues velles fortificacions, i ocupa una badia natural on conflueixen els districtes més cèntrics. Però, malgrat la seva centralitat i bellesa, el port va acabar el segle XX desendreçat i decadent. Les instal·lacions dels clubs nàutics, que l'atapeïen de barreres arquitectòniques i visuals, privaven el públic de l'accés al 80% dels molls, on, a més, l'hegemonia del cotxe foragitava els vianants.

L'any 2009, l'Ajuntament i l'ens *Marseille Provence Métropole* (MPM) van convocar un concurs per redreçar la situació. La primera fase de la reforma ha alliberat d'obstacles i vehicles els tres molls del port, revestits ara amb un paviment unitari de granit pàl·lid que recorda les llambordes originals de pedra calcària. El

PROMOTOR

MPM Communauté urbaine
Marseille Provence Métropole,
Direction des Infrastructures

AUTORS

Michel Desvigne Paysagiste,
Foster + Partners, Tangram,
INGEROP, AIK

PAÍS

França

SUPERFÍCIE

12.000 m²

COST

45.000.000 €

PROJECTE

2011

OBRES

2012

FINALITZACIÓ

2013

Quai des Belges, moll central, dedica el 60% de la seva superfície als vianants i els protegeix del sol sota la *Grande Ombrière*, un pal·li rectangular de 1.000 m² que també pot acollir grans esdeveniments. A l'aigua, s'han disposat nous embarcadors flotants capaços d'acollir totes les activitats nàutiques sense interferir en el pas ni les vistes dels passejants.

Gràcies a un procés consultiu que va tenir en compte els suggeriments de residents, comerciants i associacions locals abans de convocar el concurs, el port ha recuperat la seva vitalitat tenint en compte l'interès general. La presència d'embarcacions de lleure, que nodreix l'activitat econòmica i associativa, s'ha fet compatible amb l'accés i el gaudi de qualsevol ciutadà. Així, mentre altres ports urbans combaten la decadència econòmica cedint a privatitzacions que comprometen el seu rol d'espai públic, el *Vieux-Port* ha sabut renovar-se ampliant la seva condició de lloc compartit i obert a tothom.

AUTORS

Michel Desvigne (Montbéliard, 1958) és un destacat paisatgista francès, professor a la Graduate School of Design de la Universitat de Harvard. Ha sigut condecorat amb la medalla de l'Académie d'architecture (2000), amb el Gran Premi Nacional d'Urbanisme a França (2011), amb el Premi d'Arquitectura de Paisatges de Luxemburg (2011) i amb el Prix de l'Aménagement urbain (Le Moniteur, 2013) per la reforma del Port Vell de Marsella. És Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres (2003) i president de l'École Nationale du Paysage de Versailles des de 2009.

<http://www.micheldesvigne.com/>

Norman Robert Foster (Manchester, 1935) és un reconegut arquitecte britànic, fundador de Foster+Partners, despatx arquitectònic que compta amb seus a diferents ciutats de tot el món. El 1997 va rebre l'Ordre del Mèrit britànic i la reina Isabel II el va nomenar Baró Foster de Thames Bank (1999). Alguns dels premis arquitectònics més importants que ha rebut són la medalla d'or de l'Institut Americà d'Arquitectura (1994), el premi Pritzker (1999) i el premi Príncep d'Astúries de les Arts (2009).

<http://www.fosterandpartners.com/news/>

ELX

«LA VALL TRENADA»

PREMI EX AEQUO

Una xarxa de senderes i passarel·les entrecruades converteix la llera del riu Vinalopó en un parc lineal que recús els barris per on passa i els connecta amb els paratges naturals del nord de la ciutat.

El Vinalopó és un riu escarransit quan passa per Elx. Els regadius d'aigües amunt i un règim de pluges molt inconstant només el deixen rajar a doll a la tardor, quan porta riuades sobtades que han esculpit, a cop d'esllavissada, una llera de vessants pronunciats. Als anys setanta, una important obra de canalització va acabar amb els desbordaments, però també amb la xarxa de senderes per on els veïns de la riba dreta accedien a l'adjacent Palmerar, una vasta concentració d'arecàcies declarada Patrimoni de la Humanitat. Reduïda a la condició d'abocador marginal, la torrentera esdevindria una barrera que dividia la ciutat en dues meitats que li giraven l'esquena.

El 2009, l'Ajuntament va convocar un concurs per convertir la llera del riu en un parc lineal de tres quilòmetres de llarg. La primera fase de l'obra es va executar al tram superior del riu, on la degradació social dels barris i l'escassetat de ponts més ho demanaven. Una oficina temporal recollia *in situ* dades sobre els llocs de pas més sol·licitats pels futurs usuaris. Així es va traçar una xarxa de senderes que donarien al lloc el nom de «La vall trenada».

PROMOTOR

Ayuntamiento de Elche

AUTORS

Grupo Aranea: Francisco Leiva

Ivorra, Marta García Chico,
Antoni Baile Jiménez, Prócoro
del Real Baeza

PAÍS

Espanya

SUPERFÍCIE

115.000 m²

COST

2.382.000 €

PROJECTE

2009

OBRES

2011

S'entrecreuen per ambdós vessants, replantats amb vegetació autòctona, i, abans de topar amb el caixó del canal, s'eleven formant dues passarel·les en Y. A més, reposen sobre feixos de pilars metàl·lics que es confonen amb els troncs i les fan més lleugeres.

Abans d'enllestir la primera fase, el nou govern municipal va aturar les obres d'un projecte heretat que no sentia com a propi. «La vall trenada» encara no s'ha inaugurat oficialment, però els veïns se n'han apropiat de manera espontània. Amb la mateixa espontaneïtat, les senderes del riu desobeeixen l'ortogonalitat de la trama urbana i s'anticipen als recorreguts que el sentit comú dels caminants dibuixaria sobre un parterre mal situat o una ciutat nevada. Tant de bo el sentit comú reprengui les obres d'aquest parc que ja recús els barris per on passa i els connecta amb els paratges naturals del nord d'Èlx.

AUTORS

Grupo Aranea és un grup multidisciplinari d'Alacant format el 1998 per Marta García Chico, enginyera agrònoma, i Francisco Leiva Ivorra, arquitecte, que compta amb la col·laboració d'artistes, sociòlegs, paisatgistes i biòlegs. Han guanyat, entre altres, el premi FAD d'Arquitectura 2010 i el premi AR House Award 2013 de *The Architectural Review*. Entre els seus projectes destaquen també el Parc Cultural de Caravaca a Múrcia i el Centre Cultural Ostrowiec (Polònia).

<http://grupoaranea.net/blog/>

MENCIONS ESPECIALS

ALTACH **CEMENTIRI ISLÀMIC** **MENCIÓ ESPECIAL**

La construcció d'un cementiri que obeeix al ritu musulmà satisfà la demanda d'una minoria molt considerable i dona a molts immigrants la possibilitat d'inhumar els seus difunts a la seva terra d'acollida.

La vila d'Altach és a l'estat de Vorarlberg, on, malgrat que el 78% de la població es declara catòlica, hi ha la major concentració de musulmans d'Àustria. A les darreres dècades, la immigració ha multiplicat el nombre de practicants de l'Islam residents en un país que, des del 1979, s'ha significat a l'Europa Occidental per haver reconegut la comunitat islàmica com a corporació de dret públic i haver garantit la llibertat religiosa de creients d'origen turc, bosnià, afgà, kurd, txetxè, iranià, àrab o pakistanès. Malgrat tot, fins al 2012, Àustria comptava amb un sol cementiri islàmic. A més, rituals com l'ablució, la inhumació sense cofre o la pregària col·lectiva al porxo conegut com *Musallah* fan que l'enterrament islàmic requereixi instal·lacions molt específiques. Altach, però, estava en disposició de satisfer aquesta necessitat.

PROMOTOR

City Council of Altach

AUTORS

Bernardo Bader Architects

PAÍS

Àustria

SUPERFÍCIE

8.400 m²

COST

2.300.000 €

PROJECTE

2007

OBRES

2009

FINALITZACIÓ

2012

El 2004, diverses comunitats d'immigrants musulmans es van organitzar perquè els seus difunts tinguessin un lloc a la seva terra d'acollida. Al cap d'un procés de nou anys que va tenir el suport de l'Ajuntament, es va obrir el cementiri. S'organitza sobre sis crugies de murs paral·lels que, sempre orientades cap a la Meca, s'esglaonen resseguint una carretera perifèrica. Cinc d'elles són feixes descobertes on s'enterren els finats, mentre que la darrera conté els espais rituals d'ablució, congregació i pregària. La façana d'accés, que tanca el pati i la *Musallah*, té una gelosia de roure que conjuga la tradició fustera local amb la geometria abstracta pròpia de l'art islàmic.

Si no és evident l'uropeisme del cementiri, tampoc no ho és la seva qualitat d'espai públic urbà. Dubtar de la seva condició pública des de l'exigència de laïcitat seria injust davant la profusió de campanars a les nostres places. D'altra banda, la urbanitat del lloc es pot defensar reconeixent la seva capacitat de satisfer la demanda d'una minoria molt considerable a la regió. Però el més difícil és excloure'l de la idea d'Europa. No només perquè l'Islam ha estat, des dels seus inicis, ben present a la història del continent, sinó també —i sobretot— perquè cada vegada són més els europeus que, amb orígens diferents, contribueixen a fer de la pluralitat una de les majors riqueses d'Europa.

AUTOR

Bernardo Bader és un destacat arquitecte austríac que va guanyar el premi d'arquitectura de *l'Aga Khan Foundation* (2013) pel Cementiri Islàmic d'Altach. Professor de la Universitat de Liechtenstein, Bader també va rebre el premi *Weissenhof Architectural Furtherance* per a joves arquitectes (2007).

<http://www.bernardobader.com>

LONDRES

OBERTURA DELS AIGUAMOLLS DE RAINHAM

MENCIÓ ESPECIAL

Un paratge perifèric amb una riquesa natural insòlitàment preservada es fa accessible als londinencs perquè el coneguin, se l'estimin i el defensin d'una probable depredació urbanística.

Els aiguamolls de Rainham són la major zona humida al nord de l'estuari del Tàmesi. Estan al límit oriental del Gran Londres, dins els termes de Purfleet, Thurrock i el districte londinenc de Havering, on hi ha el suburbi que els dóna nom. Malgrat l'adjacència de la major àrea metropolitana d'Europa, mantenen bona part dels trets paisatgístics que els caracteritzaven a l'edat mitjana, quan eren usats per a la pastura de ramats. També s'hi ha preservat una gran diversitat d'aus migratòries i plantes rares, motiu pel qual tenen el major nivell de protecció ambiental del Regne Unit. Si el lloc va sobreviure a la depredació d'indústries i infraestructures perifèriques és perquè va ser un camp de tir de l'exèrcit fins l'any 2000, quan el van adquirir el districte de Havering i la Reial Societat de Protecció dels Ocells (RSPB).

El 2006, mentre s'iniciava una sèrie d'intervencions per millorar-ne l'accessibilitat, la reserva es va obrir al públic. Al centre, s'han mogut terres per reblir un antic abocador i generar una llacuna llimosa, mentre que els aiguamolls han

PROMOTOR

Greater London Authority |
London Development Agency |
Design for London | London
Borough of Havering | Royal
Society for the Protection of
Birds

AUTORS

Peter Beard_LANDROOM |
Peter Beard, Alexander Gore,
Sabba Khan, Dingle Price,
Gregory Ross, Mark Smith,
Keita Tajima

PAÍS

Regne Unit

SUPERFÍCIE

6.400.000 m²

COST

6.000.000 €

PROJECTE

2003

OBRES

2006

FINALITZACIÓ

2014

quedat a banda i banda. Els de ponent, travessats per sis passarel·les d'acer patinable i connectats amb Rainham pel pont de Trackway, es dediquen de nou a la pastura. Als de llevant, propers al nucli de Purfleet, hi predominen els canyissars, que acullen un observatori ornitològic de la RSPB. Aquí i allà, s'han escampat elements escultòrics de pedra de Portland que serveixen com a bancs o per recordar el passat militar del lloc.

Des de la seva obertura, els aiguamolls s'han fet un lloc dins l'imaginari col·lectiu dels londinencs, que poden gaudir d'un paisatge silvestre sense allunyar-se de la ciutat. S'ha criticat que la introducció d'elements excessivament antròpics distorsiona l'autèntica experiència d'un entorn salvatge. També que l'accés massiu pot malmetre irreversiblement un lloc tan fràgil. En qualsevol cas, l'accessibilitat és condició necessària perquè la gent conegui, estimi i defensi un paratge que, altrament, tindria els dies comptats.

AUTOR

Peter Beard és un arquitecte anglès especialitzat en projectes ambientals i en la recuperació i la preservació d'espais verds a través de la construcció de petites infraestructures. Entre els diversos premis que ha rebut destaca el del World Architecture Festival (2009) i el premi nacional del Royal Institute of British Architects (RIBA) l'any 2011.

<http://www.peterbeardlandroom.co.uk/>

HÈLSINKI

«BAANA»: CORREDOR PER A CICLISTES I VIANANTS

MENCIÓ ESPECIAL

Un congost ferroviari que estripava el teixit urbà es recicla com a corredor per a ciclistes i vianants en un procés col·laboratiu que estalvia recursos mentre preserva la memòria industrial.

El 1894, es va construir als afores d'Hèlsinki una línia de ferrocarril entre l'estació central i Länsisatama («Port de l'Oest» en finès). La infraestructura va requerir l'excavació d'un congost a cel obert, d'un quilòmetre i mig de llargada i set metres de profunditat. Des de llavors, la capital finlandesa va créixer fins a envoltar l'esvoranc, que, tot i els set ponts que el travessen, estripava el teixit urbà. El 2008, el port de mercaderies va ser traslladat al barri de Vuosaari i es va iniciar un nou sector residencial a Länsisatama. La connexió ferroviària va esdevenir innecessària i van sorgir dubtes sobre el futur del congost.

L'opció de cobrir-lo i fer-ne un túnel subterrani restabliria la continuïtat de la trama urbana, però és cara i trigarà a arribar. Mentrestant, al llarg d'un procés que ha implicat residents, estudiants universitaris i diversos departaments municipals, l'espai s'ha convertit temporalment en un corredor per a ciclistes i vianants. Se l'ha batejat com a «Baana», que vol dir «carril» en argot finès i uneix Länsisatama amb el centre en

PROMOTOR	Helsinki City Executive Office
AUTORS	Helsinki City Planning Department, Helsinki Public Works Department
PAÍS	Finlàndia
SUPERFÍCIE	16.000 m ²
COST	5.000.000 €
PROJECTE	2003
OBRES	2009
FINALITZACIÓ	2012

una successió d'escenaris

enjardinats i impregnats de paisatge ferroviari. S'han asfaltat els carrils ciclistes i s'hi han afegit accessos laterals, però s'han mantingut les vies i els murs de pedra originals. La foscor aspra del lloc contrasta amb les instal·lacions esportives i artístiques, de colors tan llampants com els dels contenidors de mercaderies que solien travessar-lo.

Austera, versàtil i sofrerta, l'opció de reciclar el corredor ferroviari ha tingut tant d'èxit entre públics molt diversos que s'està considerant incrementar l'amplada dels carrils ciclistes i, fins i tot, estendre per la ciutat una «xarxa *Baana*» de recorreguts similars. Fruit d'una col·laboració complexa entre administració, acadèmia i veïnat, aquesta mostra d'urbanisme efímer preserva la memòria industrial i estalvia recursos per al futur, mentre funda un espai compartit no comercial. Davant d'aquest balanç de costos i beneficis, sembla que el cobriment definitiu del túnel pot esperar.

AUTORS

Ajuntament de Hèlsinki (Departament de Planificació Urbana).

http://www.hel.fi/wps/portal/Kaupunkisuunnitteluvirasto_en

RIPOLL

TEATRE «LA LIRA»

MENCIÓ ESPECIAL

Un porxo i una passarel·la omplen el buit deixat per l'enderroc d'un antic teatre, i esdevenen una finestra que emmarca les vistes cap a les muntanyes i una porta d'accés al nucli antic.

L'enderroc del teatre «La Lira» va desocupar durant anys un solar del centre de Ripoll, ciutat petita i plujosa que jau al peu dels Pirineus. Flanquejat per dues mitgeres cegues, el buit donava un respir a l'estret carrer Verdaguer, però feria la continuïtat de la façana urbana que s'aboca sobre el riu Ter. La ferida quedava a la vista dels nombrosos forasters que, des de l'estació o per carretera, arribaven a la vila per visitar el seu monestir romànic. També enlletgia la trobada amb un curs fluvial que, des de l'edat mitjana i fins ben entrat el segle XX, va abastir d'aigua la indústria metal·lúrgica de Ripoll, reconeguda arreu d'Europa per l'ús de la «farga catalana».

L'any 2003, l'Ajuntament va convocar un concurs per convertir el solar en un espai públic. Ara l'ocupa un altre teatre que manté el nom del seu predecessor mentre treu partit de la seva desaparició. El nou teatre «La Lira» és un porxo alt que aixopluga un espai obert i versàtil sota el qual hi ha una sala polivalent subterrània. El sostre és impermeable, però deixa passar la llum a través de lamel·les paral·leles que es pleguen als dos laterals per tapar les mitgeres veïnes. El conjunt forma una finestra que restitueix la cornisa

PROMOTOR

Ajuntament de Ripoll

AUTORS

RCR Aranda Pigem Vilalta

Arquitectes SLP, Joan Puigcorbé

PAÍS

Espanya

SUPERFÍCIE

599 m²

COST

761.219 €

PROJECTE

2004

OBRES

2005

FINALITZACIÓ

2012

de la façana fluvial i enquadra les vistes del carrer Verdaguer cap a les muntanyes. També és una porta d'accés al nucli antic, ja que consta d'una passarel·la que salva la llera del Ter.

Tant el porxo com el pont estan fets d'acer patinable. La rudesia d'aquest metall entona amb la pàtina dels edificis adjacents, mentre que la diversitat dels seus tractaments entronca amb la tradició metal·lúrgica del lloc. Però la tradició més pertinent que reprèn «La Lira» és la dels mercats i les estacions vuitcentistes que sabien quedar-se a mig camí entre l'edifici tancat i l'espai obert. Com aquells porxos cívics, el nou teatre de Ripoll evita el malbaratament en vidres i climatitzacions, mentre guanya versatilitat en les maneres de deixar-se usar i solidaritat amb el context urbà que l'envolta.

AUTORS

RCR Aranda Pigem Vilalta Arquitectes SLP és un estudi d'Olot (Girona), fundat el 1987 pels arquitectes Rafael Aranda, Carme Pigem i Ramon Vilalta. L'any 2010 van ser nomenats membres d'honor de l'Institut Americà d'Arquitectura (AIA). Han guanyat el premi internacional *Belgian Building Awards* (2011), a part de ser proclamats membres honorífics del *Royal Institute of British Architects* (RIBA) el 2012. De la mateixa manera, són Premi Nacional de Cultura d'Arquitectura (2005) de la Generalitat de Catalunya i *Chevaliers de l'Ordre des Arts et des Lettres* 2008 de la República Francesa.

<http://www.rcrarquitectes.es/>

FINALISTES

- **Sala polivalent de l'institut Gammel Hellerup**, Copenhaguen, 2013
- **Museu Marítim Danès**, Helsingør, 2013
- **«Schaustelle»**, espai experimental d'exposicions, Munic, 2013
- **«Ciutat connectada»**, Rotterdam, 2012
- **Porxo del mercat al centre històric**, Gant, 2012
- **«Plaça de l'aigua»**, Rotterdam, 2013
- **Reforma de la *Place de la République***, París, 2013
- **Pavelló al centre de la vila**, Ginhac de la Nerta, 2013
- **Nou mercat dels Encants**, Barcelona, 2013
- **Reforma de la plaça Petra Zoranića**, Zadar, 2013
- **Zones d'esbarjo a la riba**, Varsòvia, 2013
- **Renovació del baluard del Príncep**, Palma, 2013
- **Bany públic al carrer Verona**, Bucarest, 2012
- **Reestructuració urbana del canal de Morii**, Reghin, 2012
- **«Pla Cañada»**, Madrid, 2013
- **«Habitatge social, espai sociable»** [Social Housing, Sociable Space], Londres, 2012
- **Renovació de la Ribeira das Naus**, Lisboa, 2013
- **«Occupy Gezi»**, Istanbul, 2013
- **«sk8+U»**, Arbúcies, 2012

Organitza:

CCCB

Col·laboren:

[Deutsches Architekturmuseum, Frankfurt](#)
[Museum of Finnish Architecture, Hèlsinki](#)
[Museum of Architecture and Design, Ljubljana](#)
[The Architecture Foundation, Londres](#)
[La Cité de l'Architecture et du Patrimoine, París](#)
[Architekturzentrum Wien, Viena](#)

Patrocinen:

Copcisa
Abertis
Escofet

Amb el suport del Programa Cultura de la Unió Europea, en el marc de la iniciativa
«Europe City»

El CCCB és un consorci de la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Barcelona

www.publicspace.org